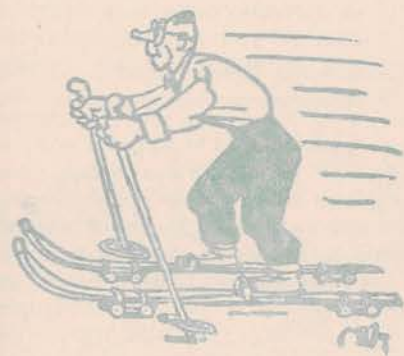

щомъ е въ зоръ!

свърза ги и почна той, както си по риза бѣше, ала хичъ не му вървѣше. Блѣска шекитъ съ ржце съсъ разтупано сърдце,

съ колелца да ги привърже... Чакъ тогава нашъ Ясентъ тръгна съ новъ екипъ снабденъ, неуспѣлъ да се пѣрзала, то поне, да се търкала.

Георги Сърненски

ДА СЕ ПОСМѢЕМЪ

Учителъ: — Какво би направилъ ако видишъ, че другарчето ти открадне ябълка?

Ученикътъ: — Ще го обадя на васъ, ако не ми даде половината.

*

— Язденето се плаща предварително!

— Защо? Страхувате се да не избѣгамъ съ коня ли?

— Не, но се боя да не би конятъ да се върне безъ васъ...

*

Бащата: — Ако намѣришъ подъ дървото три ябълки, какъ ще ги раздѣлишъ на равно съ своя братъ?

Детето: — Ще откъсна още една ябълка отъ дървото и ще ни се паднатъ по две...

СКРИТИ КАРТИНИ

— Деца, потърсете по-старателно къде е скрито кучето, което върви заедно съ детето.

НАШИ ПИСАТЕЛИ

Любомиръ Дойчевъ

Нашиятъ редакторъ е роденъ презъ 1909 год. въ гр. Русе. Завършилъ е педагогическа гимназия въ гр. Ямболъ. Написалъ е за възрастни книгитѣ: „Глутница хора“, „Медъ и жило“ и „Човѣци между хората“, а за деца: „Весели истории“, „Детски смѣшки“, „Палавцитѣ отъ кантона“, „Шарена градинка“, „Иманярска треска“ и др. Освенъ в. „Барабанче“, той редактира и желѣзничарското в. „За нашето дете“. Сътрудникъ е на много детски издания. Членъ е на дружеството на детскитѣ писатели.

60-ГОДИНИ СВОБОДНА БЪЛГАРИЯ

отъ Н. П. Камчийоки

е най-новата книга, въ която малкъ и голѣмъ ще намѣрятъ ценно историческо четиво.

За нашитѣ читатели 40 лв. Доставка:

А. Д. „Периодиченъ печатъ“

ул. „15 Ноемврий“, 5 — София.

ана и се унесе въ сънъ.

Дѣдо Коледа остана замисленъ и детското легло и следъ мигъ съ гѣй невидимъ излѣзе отъ стаята. Ето го застаналъ край леглото на убого, по-голѣмо дете.

— Мило момченце, искашъ ли да ти донеса единъ хубавъ коледенъ подарѣкъ?

Детето отвори очи, огледа се наоколо, но като не видѣ нищо, заслуша въ тайнствения гласъ.

— Ще ти донеса единъ хвъркатъ съ огнена опашка и отъ устата да блика огънь.

Детето се ококори уплашено.

— Ууу! — огненъ змей, колко е страшенъ!

— Съ него ти ще летишъ високо надъ небесата, надъ морета и океани и ще обходишъ цѣлия свѣтъ.

Детето весело се усмихна.

— Добре, че сега вече нѣма змеи на земята. И защо ми е такова игралище. Искамъ да ми подаришъ единъ аеропланъ. Азъ ще се науча да летя самъ и тогава ще видишъ какъ ще лети надъ морета и океани.

— Какво е това аеропланъ? — нареди се дѣдо Коледа.

Нима не си виждалъ аеропланъ?

Сега и най-малкото дете може да ти го посочи и да ти разкаже за него!

И момчето сънено се извърна на страна и бързо се унесе въ сладкъ сънъ.

Горкиятъ дѣдо Коледа още поогорчено се отдалечи отъ леглото и на вторето момче. Следъ дълго ходене той спрѣ предъ другъ прозорецъ. И невидимъ влѣзе въ стаята. Въ леглото спѣха две деца, братче и сестричка. Той се поколеба за мигъ и после се наведе надъ спящото момиченце.

— Мило дете, азъ знамъ, че ти обичашъ пѣснитѣ и искамъ да ти подаря единъ хубавъ подарѣкъ.

Момиченцето потърка очи и се огледа наоколо.

Дѣдо Коледа продължи:

— Ето, вземи тази пръчица и щомъ я размахашъ три пѣти въвъ въздуха, предъ тебе ще засвири най-хубавата музика въ свѣта.

— Защо ми е тази пръчица? — засмѣ се момиченцето. Азъ искамъ да ми подаришъ едно радио. Тогава нѣма нужда отъ тая пръчка, а щомъ завъртишъ едно копче, то само ще ти засвири и запѣе. Завъртишъ ли друго, радиото ще засвири отъ който край на свѣта искашъ.

— Какво е това радио? — запита още по-разтревоженъ дѣдо Коледа.

Момиченцето се зачуди. — Кой не знае, какво нѣщо е радио? Децата отъ градове и села отдавна слушатъ пѣснитѣ му.

Дѣдо Коледа, смутенъ и засраменъ, се отдрѣпна и излѣзе навънъ.

Студениятъ януарски вѣтъръ свирѣше изъ пуститѣ улици и носѣше облаци снѣгъ. Дѣдо Коледа се подпрѣ на единъ стоборъ и се замисли.

— Колко се е промѣнилъ свѣтъ, — си каза той. Трѣбва много, много да съмъ остарѣлъ, щомъ и децата знаятъ повече отъ мене. Не ми остава нищо друго, освенъ...

Дѣдо Коледа недовърши мисълта си. Той грабна тогата и торбата съ играчкитѣ си, забърза изъ улицата, после се спрѣ предъ витрината на една книжарница, бухна се въ нея и замръзна.

На другата сутринъ децата минаваха покрай книжарницата, радваха се на книжния тоягъ и торбата съ играчкитѣ си, забърза изъ улицата, после се спрѣ предъ витрината на една книжарница, бухна се въ нея и замръзна.

Четете в. „Барабанче“!